



خانه ام ابری ست ...

خانه ام ابری ست  
یکسره روی زمین ابری ست با آن.

از فراز گردنه خرد و خراب و مست  
باد می پیچد.  
یکسره دنیا خراب از اوست  
و حواس من!  
آی نی زن که ترا آواز نی برده ست دور از ره کجایی؟

خانه ام ابری ست اما  
ابر بارانش گرفته ست.  
در خیال روزهای روشنم کز دست رفتندم،  
من به روی آفتابم  
می برم بر ساحت دریا نظاره،  
و همه دنیا خراب و خرد از باد است  
و به ره، نی زن که دایم می نوازد نی، در این دنیای ابرانود  
راه خود را دارد اندر پیش.

نیما یوشیج